

kıbrıslı gençlik

haberler

politika

ASF

World Cup

Şiirler

merhaba

Teşekkür

Barış mücadelesi veren ve yükseköğrenim

örgütlülüğü olan biz Kıbrıslı Gençlik

Platformuna gösterdikleri özen ve verdikleri

katkılardan dolayı;

Güzelyurt İlçesi Geliştirme ve Kalkındırma

Derneği'ne

Cumhuriyetçi Türk Partisi Gençlik Kollarına

Kıbes'e

Av.Hüseyin Malyalı'ya

Dr.Ali Pasaoğlu'na

Doğuş Barci'na

teşekkür ederiz.....

merhaba

En yaklaştığımız dönemde sona
Yine inancımızı, mücadelemizi
Bıraktık yarı yolda
Ama çok geçmeyecek silkinmemiz
Biz, biz oldukça
Biz filiz oldukça
Biz kurumadıkça
İnanın çok geçmeyecek yaşamamız
Hür bir ağaç gibi
Usta Nazım'ın ormanında.

Üçüncü sayımızı siz Kıbrıs gönüllüleri ile paylaşmaktan dolayı büyük bir mutluluk duyuyoruz. Bu sene çabaladık, tartıştık ama sonunda KGPlilere yakışacak şekilde KGP olarak tek yumruk olarak davrandık. Yaz dönemi dergimizi, yine Kıbrıslı gençlik olarak üstlenmemiz gereken sorumlulukları bir kez daha hatırlamak ve hatırlatmak için büyük bir özenle hazırladık. Önceki iki sayımızı da özveri ile hazırlamamıza rağmen bu sefer hazırlıklara erken başlamamız ve tecrübe kazanmamız nedeniyle bu sayımızla size kendimizi daha çok tanıttığımızı düşünüyoruz.

Bu sayımızda 'Kıbrıs Barışı' umudumuzun hiç sönmeden giderek arttığını ve bu kararlılığımızın sadece sözde kalmadığını Atina gezimizle başlattığımızı göreceksiniz. Geçen sene yaptığımız Atina ziyaretinde kazandığımız arkadaşlıkları daha büyük bir kitleyle ilerlettiğimize tanık olacaksınız. Bunun yanında Atina'da katıldığımız Avrupa Sosyal Formunda duyarlı kitlelerle birlikte olarak dünya meselerine bakış açımızın daha da genişlediğinin farkına varacaksınız.

Dergide göreceğ olduğunuz Kıbrıs geleneklerini sürdürmek için yapılan aktivitelerden tutun da, 43 yıl önce bir haziran ayında kaybettiğimiz büyük bir şair olan, hep güzel dünya uğraşı veren Nazım Hikmet'e kadar birçok konuyla sizinle birlikte olmaya çalıştık. Daha geniş bir kitleyle hazırlanan bu sayımızı keyifle okumanız dileğiyle. Solduyunuz hiç eksik olmasın.....

KGP

künye

Sahibi : Umut Yalınkaya / 0533 8654335

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ali Murat

İrtibat : umutyalinkaya@gmail.com

Adres : İhlamurdere Cad. Altıntaş Sk No:12 K:3 Beşiktaş - İstanbul

Tel : 0212 236 98 05

Grafik Tasarım : Reklam Ajansı / reklamajansi1@gmail.com

Baskı : Mart Matbaası/Nurtepe Ceylan Sk No:24

Kağıthane - İst 321 23 00 Tel: 0212 321 23 00

bahar partisi

Dernek çatısı altında yaptığımız bilgilendirme ve bilinçlendirme faaliyetlerinin yanı sıra çeşitli partiler de düzenlemekteyiz. Bu tür etkinliklerle de genç olmanın getirdiği eğlence ihtiyacını da gidermekteyiz. Bu sene de KGP olarak birincisi 'Reggae Bar'da ikincisi de 'Hideout' da bahar partilerimizi yaptık. birincisinde bize djlik yapan Elmas arkadaşımıza ve ikincisinde de organizasyonu üstlenen Burak, Tolga, Emek ve Mahmut'a teşekkürlerimizi bildiriyoruz..
İbrahim Özcoşar

halısaha turnuvası

Acısıyla tatlısıyla hep beraber bir dönemin daha sonuna geldik. Birlikte birçok etkinlik düzenledik. Bunlardan biri de her sene olduğu gibi bu sene de düzenlenen KGP İstanbul Halı Saha Turnuvası'ydı. Maçlar her pazar Beşiktaş'taki Muradiye Spor Kulübü'nün halı sahasında oynandı.

Bu sene turnuvaya geçen sene olduğu gibi 6 takım katıldı. Bunlar Bufavento, Gannav, Crows, Midas, Babaullo United ve FC Drifilli'ydı. Bütün takımların birbirine yakın güçlerde olması ligimizi çok zevkli bir hale getirdi. Her hafta birbirinden zevkli, çekişmeli ve bir o kadar da kıran kırana maçlar oynandı. Fakat maçlar bu kadar zevkli geçmesine rağmen final maçı dışındaki maçları izlemeye gelen seyirci sayısının çok az olması turnuvamızın en büyük eksisi olarak gösterilebilir. Umarım önümüzdeki senelerde maçlara daha çok seyirci gelir.

Ligimize bir göz atacak olursak geçen seneki kadrosunu koruyan Bufavento ve Gannav takımları şampiyonluk için iddialı takımlardı. Yeni kurulan diğer takımlar da son haftalara kadar play-offlara kalabilmek için mücadele verdiler. Çift devreli lig usulüne göre oynanan maçlar sonucu ilk 4e giren Gannav, Midas, Bufavento ve Crows yarı final oynamaya hak

kazandılar.

Derneğimizde çekilen kura sonucu yarı final eşleşmeleri Gannav-Bufavento ve Midas-Crows olarak belirlendi. Bu maçlarda Crows'u 8-7 mağlup eden Midas ve Gannav'ı 9-4lük skorla yenen Bufavento finale yükseldiler.

Final maçında ise bu seneki çoğu maçta olduğu gibi yine büyük çekişme vardı. Yaklaşık 20-25 kişinin izlediği maçta berabere biten ilk yarıdan ardından ikinci yarıdaki etkili oyunuyla maçı 7-4 kazanan tecrübeli Bufavento ligimizi şampiyon olarak tamamladı. Midas ise ligin ikinci sırada bitirdi. Gannav ve Crows takımları yarı finalde elenerek üçüncü ve dördüncü sırayı aldılar. Babaullo United ve FC Drifilli takımları ise yarı finale kalamayarak beşinci ve altıncı sırada kaldılar. Bana göre bu ligin düzenlenmesindeki en büyük amaç yoğun ders temposundan biraz olsun kurtulmak ve spor yaparak stres atmaktır. Bunu da başardığımızı düşünüyorum. Maçların hemen hemen her pazar oynanması da ligin devamlılığı açısından sevindirici bir şey. Dilerim ki önümüzdeki senelerde de turnuvaya katılım istenilen düzeyde olur ve her sene bu turnuva düzenlenir. Ayrıca diğer arkadaşlarımızın da haftasonu gerçekleşen bu organizasyona seyirci olarak katılması da en

müzikli geceler

Müzik, bir noktada söylenmek ya da anlatılmak istenen sözlerin, duyguların notalarda şekillenmesidir. Porte (dizek) üzerindeki o küçük küçük simgelerle bazen öylesine güzellikler anlatılmaktadır ki, insanoğlu alabileceği hazzın en doyumsuzunu alır.

Evet arkadaşlar, iyi ya da kötü ama benim açımdan bitmesini istemediğim koskocaman bir üniversite dönemi bitmek üzere. Eskilerin hatırlayacağını sanırım ki, ilk olarak Nota Arts Bar'da başlayan müzik gecelerimiz, daha

sonraları Manastre Bar'a taşınmıştı ve uzun bir müddet orada devam etmişti. Manastre Bar'da çok güzel gecelere hep beraber imza attık. Daha sonraları Grup Drifilli ve KGP gençliği olarak hep birlikte 'HANGİ BAR'a geçtik? Evet, Hangi Bar'a geçtik ve bu senenin ilk dönemi orada eğlence dolu geceler düzenledik. Hangi Bar'ın fazla büyük bir mekan olmamasına rağmen, soğuk kış gecelerinde hep birlikte söyledığımız yabancı, Türkçe ve barış içerikli

şarkılarımız; oyunlarımız ve danslarımızla o minik mekanın içimizin sıcaklığıyla ısıttık. Ayrıca, Grup Drifilli olarak ülkemiz Kıbrıs parçalarına da farklı bir yorum katarak hep birlikte

seslendirdik. Daha sonraları kısa bir süre de olsa Radyo Bar'a transfer olup, orada da Grup Drifilli olarak müzikli gecelerimize devam ettik. ÇALDIK, SÖYLEDİK, COŞTUK, EĞLENDİK.

Bu dört senelik dönemde, genelde beni dinlemekten usanmayıp yalnız bırakmadığınız için hepimize teşekkür ederim. Umarım bu güzel geceleri unutmazsınız. Önümüzdeki senelerde birlikte olmak dilekleriyle...

Örge Volkan

Atina ziyareti

4-7 Mayıs tarihleri arasında KIBES'le birlikte KGP olarak Atina'da gerçekleştirilen Avrupa Sosyal Formu'na katıldık. Tüm katılan arkadaşlar için yaşanması gereken bir deneyim olmuştur. Dünya'yı tehdit eden konular gün yüzüne çıkarılmış ve 'Başka Bir Avrupa Mümkün' denmiştir. Bu etkinliğin yanısıra Atina'da okuyan ve Akel'in üniversite örgütlülüğü olan Prodeftiki ile temaslar gerçekleştirilmiş ve tabiri yerindeyse 'arap saçına' dönmüş 'Kıbrıs meselesi' hakkında görüş alışverişi yapılmıştır. Bizi misafir eden tüm Kıbrıslı Rum arkadaşlarımızla Kıbrıs'ta hareketliğin devamı konusunda sözleştik. Ulaş Akal

Trodos

Dernek olarak iki toplumlu organizasyonlara her zaman destek vermeye çalışmışızdır. Bu kış 19 şubatta Trodos'ta düzenlenen iki toplumlu siyasi-kültürel etkinliğe KGP, KIBES, EDON ve bazı siyasi örgütlerle organizsyonunda yer almıştır. Basın toplantısında kuzeyden gelen örgütlerin sözcüsü olarak KGP, 'Birleşik ve Federal bir Kıbrıs' için vermekte olduğu mücadeleyi bir daha dile getirme fırsatı yakalamıştır.

Serkan Karas

geleneksel bahar pikniği

Derneğimizin her yıl geleneksel olarak düzenlediği bahar pikniği, bu yıl da neşe içinde geçti.Okullarımızın yoğunluğuna rağmen birçok arkadaşımızın katılımıyla memleketimizdeki sıcak ortamı Büyük Ada'da Mayıs ayının güzel bir cumaertesinde oluşturduk. Mangal başı sohbetleriyle, söylenen Kıbrıs şarkıları ile bu yılki pikniğimiz de unutulmazlar arasına girmiştir. Bu tür sosyal etkinliklerin dostluk bağlarını ne denli güçlendirdiğine birkez daha hep birlikte tanık olduk. Gelecek yılki pikniğimizde yeniden hep beraber olmak dileğiyle...

Kemal Kiraz

lokalimiz

Beyoğlu'nda yer alan İstiklal Caddesinde bulunan dernek binamızda her cuma gecesi, çeşitli konulara ilişkin sohbet toplantıları yapmaktayız. Böylece üniversiteli gençler olarak gerek ülkemizde gerek dünyadaki meydana gelen olaylara ilişkin düşüncelerimizi paylaşıyor ve çözüm yolları arıyoruz. Bunu yanında çok kısıtlı imkanlarımız olsa dahi imkan buldukça dernek binamızda film gösterimleri ve içeriğindeki konuya ilişkin toplantılar düzenliyoruz. Refika İnce

Kıbrıs'ta geline nokta...

2004 referandumundan sonra Kıbrıs'ta birçok durum değişmesi ve daha hareketli günlerin yaşanması bekleniyordu. Fakat bunun tam aksine, Kıbrıs sorunun çözümüne bir durağanlık, bir sessizlik geldi. Başka bir deyişle, sorun çıkmaza girmiş gibi duruyor. Bazı kişilerin bu durağanlığın ardından barışa olan inançlarını, ümitlerini kaybetmesini yadırgamamak gerekir doğrusu. Elbette ki referandum Kıbrıslı Türkler üzerine olan bazı dogmaların değişmesini sağladı. Dünya kamuoyunda yıllardır barış karşıtı olarak bilinen Kıbrıslı Türkler Annan Planına verdikleri destek ile istemlerini ortaya koymuşlardır: BİRLEŞİK KIBRIS CUMHURİYETİ. Kıbrıs Rum kesiminde ise birleşmeyi desteklemeyen partilerin çokluğu bilinmekte. Buna, Plana HAYIR demekle AKEL de bu süreçte katılmıştır. Böylece ezici bir çoğunlukla Annan Planı kabul edilmemiştir. Gün geçtikçe Kıbrıs Rum kesimindeki bu durumun değişmesi beklenirken aslında değişen pek de birşey olmadığı görülüyor.

AKEL'in tutumunu değiştirmesi gerekiyor.

Kıbrıs Rum kesiminin sol kanattaki en güçlü partisi olan AKEL'in faşizan bir cumhurbaşkanını desteklemesi kabul edilir bir durum değildir. Bu destek, partinin kendi sosyalizm anlayışına ters düşmesi ve kendinden ödün vermesi anlamına geliyor.

Kıbrıs Rum kesiminde 21 Mayıs 2006 tarihinde yapılan genel seçimler, Güney'de milliyetçiliğin az da olsa yükselişte olduğunu gösterdi. AKEL'in oyu yüzde 3.55 oranında düşerken, milliyetçiliği öne çıkaran küçük partilerin oyundaki artış bana göre altı çizilmesi gereken bir konu. Diğer yanda, Kuzeyde yaşayan Kıbrıslıları azınlık olarak niteleyen ve Kıbrıs sorununda çözümü çıkmaza sürükleyen Rum kesimindeki statüko, Papadopoulos'un partisi yükseliş kaydetti. Bu partinin yükseliş göstermesi önümüzdeki günlerde Papadopoulos'un Kıbrıs konusundaki politikalarının ve söylemlerinin daha da sertleşeceğini gösteriyor.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen, yeni yetişen kuşağın, biz gençlerin, adaya barışı getireceğine hiç kuşku yok. Bunu bu kadar kendimden emin söylememin nedenini bir anektodla anlatmaya çalışayım. KGP olarak 4-7 Mayıs tarihleri arasında katıldığımız Avrupa Sosyal Formunda Neo-Liberalizm ve Emperyalizme karşı bir yürüyüş mitingi yapıldı. AKEL'in üniversiteli gençlik kolu olan proleftiki den olan arkadaşlarımız ile birlikte katıldığımız bu miting sırasında birlikte attığımız bazı sloganlar birçok gerçeği ortaya koyuyor:

KIBRISTA BARIŞ ENGELLENEMEZ, KIBRIS KIBRISLILARINDIR...

İngiltere ve Amerika gibi emperyal güçler kendi küçük çıkarları uğruna ada da yaşayan insanlara tarih boyunca zarar vermişlerdir. Bugüne kadar gerçek bağımsızlığı yaşayamayan bu toplumların artık el ele verip bağımsızlıklarını kazanması gerekmektedir. Biz gençlerin üstüne düşen bu mücadeleden vazgeçmemektir. İnanın bu mücadele birlik ve dayanışma içinde mutlu sona ulaşacaktır.

BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA!

Değişim için toplumsal düşün

Kıbrıs'ta yaşanan gelişmeler gün geçtikçe daha karmaşık hale gelmeye başladı. Adamızda oluşan politik meydan savaşı ortamı, daha önce bölünmüşlüğü sağlayan toplumsal çatışmaların ortak yaşama verdiği zararları vermeye başladı. 'Kıbrıs sorunu nereye varacak?' sorusunun cevabı yurdunu seven ve yurdunda yaşamak isteyen herkesin kafasını karıştıran bir belirsizlik oldu artık. Doğduğumuz günden kendi kişiliğimizi kazanana kadar toplumsal düşünüşten uzak 'bireysel düşün ve hareket et' felsefesiyle büyütülen biz gençlere sunulan bu belirsizlik ortamı da biz gençlerin barış umudumuzu yitirmemizi ve 'bireysel düşünüşe' daha çok yaklaşmamızı sağlıyor. Bu umutsuzluktan kurtulmak için dünya meselelerini merak eden, çağdaş yaşamı ve adaleti kazanmak için çabalayan bir toplum olmamız gerekmektedir.

Kıbrıs sorununu dünya meseleleri dışında kendi içinde iki toplumun yaşadığı güven sorunu olarak görmek ve dış etkenlerin etkisini gözardı etmek ileride kazanılması olası ortak yaşamı k a z a n m a d a n kaybetmektir. Ortadoğu'da yaşanan karmaşanın güçler kavgası olduğunu ve bu bölgede tek güç olmaya çalışan Amerika'nın bölgedeki istikrarsızlıktan fayda sağlamaya çalıştığını ve buna karşın ileride bu bölgede Amerika'nın sahip olduğu kadar söz sahibi olmak isteyen AB'nin de bölgede istikrarsız bir AB toprağı istememesi Kıbrıs'ta yaşanan karmaşanın en önemli pekiştirici unsurlarıdır. Bu iki sözde müteffik ama gerçekte rakip arasında tek başımıza satranç masasında piyon olduğumuza ve bize yardımcı olmaya pek hevesli Amerika'nın da kara kaşımız, kara gözümüz için bize yardım etmeyeceğine göre bizim tek çaremiz olarak kendimiz gibi piyonlarla önce başka bir Avrupa'yı yaratmak, ve onlarla birlikte masanın en güçlü ve en önemli taşları olup başka bir dünyanın kurucuları olmaktır. Bunu sağlamak için de dünya meselelerine de duyarlı olarak kendimizi varabileceğimiz en üst noktaya taşımaktır. İleride değişmesi kaçınılmaz olan dünya düzeninin dışında kalmak yani 'başka bir dünyanın' dışında kalmak istemiyorsak içimizdeki sorunları aşmak en önemli ödevimizdir.

Bu değişim bizim yani toplumların elimizde olan değişimdir. Bunları yaşamımıza aktarmak için dünya düzeninin değişmesini beklemek bizim kendi sonumuzu hazırlamamızdır. Bu

yüzden kendimiz düzeltmek için yönetimleri değiştirmeyi kendimize hedef olarak belirlememeliyiz. Yönetimlerin değişmesi ile her şeyin bir anda değişeceği fikrine varmak sadece ve sadece Kıbrıs'ın daimi bölünmüşlüğüne ant içmiş dinazor zihniyetlere hizmet etmektir. Artık zihniyetlerimizde devrimi gerçekleştirmenin zamanı geldi de geçiyor. Geçmişte yaşanan karanlık yıllara dönmek için Kıbrıs'ta yaşanan sorunları hep beraber göğüslememiz gerekmektedir. Yaşanan sorunları iktidarın nimetlerinden kimin daha fazla faydalandığı ve faydalanacağı gibi bizi bölen bireysellik zeminine indirmekle bir yere varmak mümkün değildir. Yönetimi sosyal adalet için değiştirdiğimizi unutmamak ve politikacıları da statükonun

devamını sağlamaları yerine toplumsal düşünmeye zorlamak gerekmektedir. Politikacılara göreve getirilme sebeplerini hatırlatmak bizim görevimizdir. Bunu yapmak için de kendi zihniyetlerimizdeki değişimi gerçekleştirmek ve toplumsal hareket etmek gerekmektedir. Bununla beraber iki toplumun da beraber yaşayacağı çocuklarını beraber büyüteceği bir adada yaşamak için içimize giren ve girmeye çalışan barış karşıtı zihniyetleri iyi tanımak ve onların oyunlarına alet olmamak da bizim en fazla dikkat etmemiz gereken sorunlardandır.

Adamızı barış karşıtı dış güçlerin egemen olduğu bir adaya, büyük patronların sermayelerini genişletmek için kullandığı toprak parçalarına dönüştürmek istemiyorsak her zaman ve her yerde 'BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA' sözlerini dudaklarımızdan ve en önemlisi zihinlerimizden eksik etmemeliyiz.

Neoliberalizm, umut...

Herşey yüzyılların getirdiği sermaye birikimiyle palazlanan burjuva takımının yönetimde tamamıyla söz sahibi olmak istemesiyle başladı. Halkın kraliyetin sefahatine ve vurdumduymazlığına ayrıca kilisenin açgözlülüğüne-o günlerde kilise Fransadaki toprakların üçte birine sahipti ve bunlardan vergi alıyordu- karşı olan birikmiş öfkesini kullanan Fransız burjuvası yönetimi değiştirme hareketi başlattı. Herkesin bildiği 1789 Fransız burjuva devrimi gerçekleşti.

Bu olay dünya düzeninin değişimini tetikledi. Birkaç yüzyıldan o güne kadar dünya ekonomik sistem olan kapitalizm, dünya düzeni haline geldi. Bununla beraber ideolojiler doğdu. Üç ana akım oluşturan bu ideolojiler liberalizm, Marksizm ve 'conservatism' (muhafazakarlık)'dır. Çoğumuzun az biraz bunların ne olduğunu bildiğini varsayıyorum. Benim burda odaklanmak istediğim liberalizmden doğan "neoliberalizmdir". Amerika'yı Irak'ı işgal ettiren, aşırı sağ uyardıran, zengini daha da zengin, fakiri daha da fakir yapan neoliberalizm.

Neoliberalizm süreci 1970'deki petrol kriziyle hız kazandı. İkinci Dünya Savaşı sonrası sözde komünist 'tehlikeye' karşı Avrupa devletleri birşey yapmak zorundaydı. Sonuç olarak 'sosyal devlet' doğdu. İşçi, çalışan haklarının devlet tarafından olabildiğince savunulmaya çalışıldığı (sendikalaşma, emeklilik, sigorta vb), sağlık, eğitim, ulaşım, iletişim gibi temel hakların devlet tarafından ücretsiz sağlandığı bir model ortaya çıktı. Devlet ayrıca Keynesci (Kapitalizmin büyük buhrandan çıkış formülü; gerektiğinde piyasaya müdahale etmek) ekonomik politikalarla piyasayı denetliyordu. Tüm bunlar Avrupalıların komünizmden 'uzak' tutmayı başardı. Ama 70'lere gelindiğinde petrol kriziyle de üretim fiyatlarının iyice artması, daralan kâr marjları şirketleri tatmin etmemeye başladı. Kapitalizmin bir çıkış yolu bulması gerekiyordu.

Buna paralel olarak 70'lerden başlayarak 80'ler ve 90'lar boyunca özellikle Avrupa ve Amerika'da muhafazakar iktidarlar ortaya

çıkma başladı. Amerika'da Reagan, İngiltere'de Thatcher . Şili'de sosyalist Allende'yi darbeyle deviren Pinochet ve Türkiye'de de askeri darbe ardından Turgut Özal iktidara geldiler. Bütün bu iktidarlar profil olarak aynıydı. Hepsi de muhafazakardı. Hepsi de 'kapitalizmin' krizden çıkış yolu için bulduğu formülü uygulamak üzere iktidara getirdiği kişilerdi.

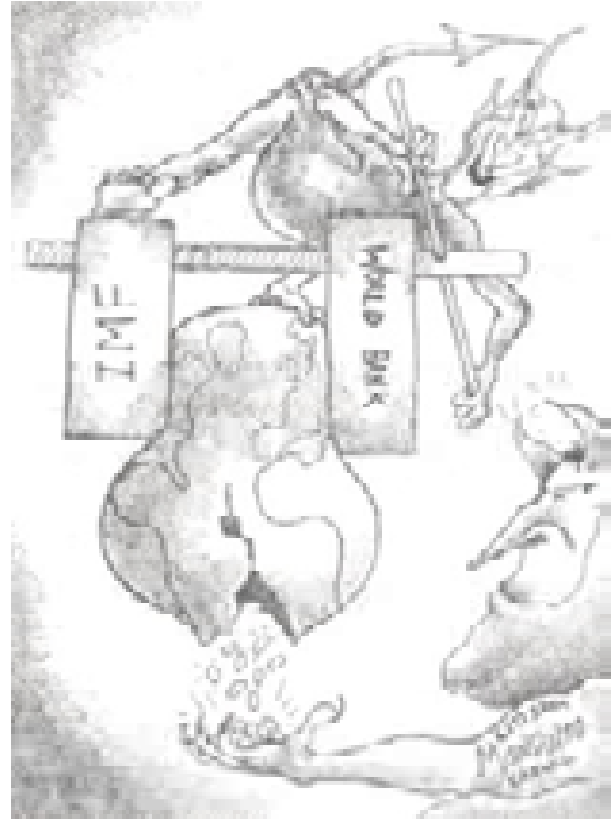
Tüm bu iktidarların girişimiyle özellikle 80'ler ve 90'lar boyunca dünya, kamu işletmelerinin özelleştirilmesine (Telekom'un özelleştirilmesi gibi), işçi haklarının (emekliliklerin devletten çıkıp özel sektörün alanına girmesi gibi) ve sendikalaşmanın zayıflamasına (Tatcher'ın 80lerde grevi bir süre yasaklaması gibi), ticaret bariyerlerinin kaldırılmasına (serbest ticaret politikaları; Çin malları "istilas" gibi), şirketlerden alınan gelir vergilerinin azalmasına tanık oldu.

Neoliberalist politikalarla devlet, şirketler için gelir vergisini azalttığından dolayı bütçe olarak küçüldü. Ve bundan ötürü eskiden verdiği hizmetlerden elini çekmeye başladı. Özel okullar ortaya çıktı, kütüphaneler kaynasızlıktan özelleştirildi veya kapandı, ulaşım ve iletişim özelleştirildi. Neoliberalizm için her alanın özelleşmesi kilit bir harekettir. Neoliberalizm dönemi devletlerin dönemi değildir. Artık dünyadaki baş aktörler çokuluslu şirketlerdir. Dünyadaki en zengin 100 kurumdan 51'i şirketler, 49'u devletlerdir. Dünya ticaretini 33%'ü şirketlerin kendi alt şirketleriyle yaptığı alışverişlerdir. Bu veriler ve markalarla çevrilmiş hayatımız bunu açıkça göstermektedir. Çokuluslu şirketlerin analizi neoliberalizmin ana hatlarını gösterecektir.

Neoliberalizmin biraz daha detayına indiğimizde ,yukardakilere ek olarak göreceğimiz;

- 1)İşlerin kontratlarla yüklenicilere veya alt-yüklenicilere devredilmesi.Bir kurumun veya şirketin her parça işi, departmanı vs. kontratlarla bu işlerle ilgilenen ajanslara,taşeron firmalara vb. devredilir. British Railways özelleştirildikten sonra 30,000 anlaşmayla(contract) farklı şirket veya kişilere iş devredildi. Nike, Levis,Adidas vb. gibi şirketler nerdeyse tamamen fabrikasızdır(Üretim bu şirketler için işin en önemsiz yanındır.Önemli olan reklam ve pazarlamadır). Üretim daha çok Güney Amerika ve Asya'daki yüklenici ve alt-yüklenici taşeron firmalara kontratlar yapılarak devredilmiştir. Üretim 'serbest ticaret alanları' denilen ve yeni tip köleliğin hüküm sürdüğü, 'şanslı' çalışanların saatte en fazla 80 cent aldığı bölgelerde gerçekleştirilir.Microsoft'ta çalışan her 3 kişiden 1'i iş ajanslarının çalışanlarıdır.Yani Microsoft'ta çalışmamaktadırlar.birçok iş ajanslarla yapılan anlaşmalarla devredilmiştir.
- 2) Devletin her alanda kân düşüren her düzenlemeyi kaldırması
- 3)Ticaretin aşırı hızlanması ve sanallaşması.
- 4)'Kamu yararı' diye bir kavramın kaybolması.Kamu yararına olan hizmetlerin bireylerin kendi kendilerine halletmelerininin beklenmesi.
- 5)Her alanı ve her detayın özelleştirilmesi, patentlenmesi veya telif hakkının alınması.Örnek olarak; insan genomunun çözülen parçalarının şirketler tarafından patentlerinin alınması gösterilebilir. Böylece o parça üzerine yapılacak her araştırmadan ve yazıdan para alınacaktır. Bütün dünyaca bilinen 'Mutlu yıllar'(Happy Birthday!) şarkısı dev medya şirketi AOL Time Warner tarafından telif hakkı alınmıştır ve bir filmde bu şarkıyı kullanmanın bedeli 10.000 dolar olarak belirlenmiştir.Bolivya'da bütün su kaynakları Amerikalı bir şirkete satılmış ve şirket yağmur suyu toplayanlara para cezası vermişti.

Tüm burda bahsettiklerimin hayatımıza daha önceki dönemlerde görülmeyen olumsuz bir sürü getirisi vardır. Biz ebeveynleri gibi hayatlarına çizgisel bir plan öngörmeyen ve önu sürekli belirsiz olan bir nesilsiz. Şu an çalıştığı işte daha ne kadar çalışacağını bilemeyen, her an kovulabilecek veya iş değiştirebilecek, işsiz kalırsa emeklilik aidatını yatıramayacak ve ilerde bir emekliliğe sahip olamayacak, iş saatleri esnek olan, cumartesi çalışan, iş yerindeki rekabetten aşırı bireyci, güvenmeyen, güvenilemeyen,

tüketikçe mutlu olan, düşük ücretli bir nesil. Devlet zorbalığıyla, eğitimle,televizyondaki imajlarla vaat edilen hayat tarzıyla, tüketimin yüceltilmesiyle apolitize olmuş bireyci ve toplumsal hareket kültüründen yoksun bu nesil düşünceli kişileri kötümserliğe sürükleyebilir. İşte tam bu noktada,kötümserliğe düştüğümüz anda, mücadeleden kopar ve sisteme bir savaş daha kazandırdınız. Latin Amerika'daki anti-kapitalist hareketleri, Dünya ve Avrupa Sosyal Forumlarını, Cenova G8 protestolarını , Carlo Giulianileri görmek, geçmiş deneyimleri , umutlu olmak ve sürekli mücadele etmek yarınlarnın kurtarılmasını sağlayacaktır.O yüzden iyimserlik, birlik ve mücadele...

Kıbrıs solunun ortak mücadeleleri

Başta AKEL olmak üzere, iki toplumun sol güçleri iki bölge – iki toplumlu federasyon çözümüyle, ülkemizin ve halkımızın yeniden birleşmesi yönündeki inançlarını somut olarak ortaya koymuşlardır. Kıbrıslırumlar ve Kıbrıslıtürkler, EOKA B'nin ve Cunta'nın faşist darbesinin ve Türkiye'nin işgalinin sonuçlarının bedelini 1974'ten beri her gün ödemektedirler. Darbe ve işgalin Kıbrıs sorununa bulanacak çözümün içeriğinde izlerinin olacağını AKEL geçmişte defalarca dile getirmiştir. Bu gerçekliği tanımayanlar, özünde 1974 temmuzunda işlenen çifte cinayeti de tanımamaktadırlar. Hatta bulunacak çözümde, 1963 – 64 ve 1967 yıllarında iki toplum arasında yaşanan, kin ve güvensizlik duygularının güçlenmesine yol açan olayların, halkımızda bıraktığı yaraların izleri de olacaktır.

1974 yılından itibaren AKEL, ülkemizin yeniden birleşmesinin yegane biçiminin federasyon çözümü olduğunun ve çözüm için katkı sağlayacak unsurun iki toplum arasında yeniden yakınlaşma olduğunun anlaşılması için tutarlılık içerisinde çalıştı. Bu politikası nedeniyle, AKEL "VATAN HAINLIĞI" suçlamasıyla karşı karşıya geldi. Halbuki, zamanın geçmesiyle ve sürekli mücadele ile, AKEL'in ortaya koyduğu gerçek yurtsever tutumun haklılığı kanıtlanmıştır.

AKEL'in politikalarının ve özellikle partinin yeniden yakınlaşma politikasının haklılığı tesadüf bir olay değildir. Memleketimizin bütün işçi sınıfının partisi olan AKEL, seksen yıllık tarih taşıyan AKEL sıradan insanların ve çalışanların bilicinde derin ve köklü bir partidir. Kıbrıs sorununda doğru bir çözüm bulmamız için AKEL'in politikaları ve mücadeleleri tek ve gerçek garantidir. AKEL'in politikaları ve mücadeleleri tamamen Kıbrıs işçi sınıfının tarihsel yönüne ve genel olarak Kıbrıslı Türk ve Rum çalışanlara yansıtıldığı için hem AKEL hem de Kıbrıs Sol hareketi çözümün tek ve gerçek garantisidir.

Bu çerçevede içinde, 1974'de halkımızın trajik bölünmüşlüğünden sonra ortak bir mücadele kurmak amacıyla AKEL bütün Kıbrıslırumların ve Kıbrıslıtürklerin ilerici ve demokratik güçlerini bir araya gelmeleri için çağırmıştır. 2004'deki referandumdan sonra ortak mücadeleye ihtiyacımız daha büyük bir şekilde ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz olarak, referandum çözümünün yönünde ve ayrıca iki toplumun ilişkilerinde önemli bir duraktır, fakat yolun sonu da olmamıştır. Bütün Kıbrıs halkının endişelerini tatmin etmemiş olan bir teklif olduğundan dolayı, bu noktada da kalıcı bir çözüm bulunamamıştır. Maalesef, Anan Planının son yayımı işlevsel ve uzun zamana dayanıklı bir çözüm vermemiştir. Bunların dışında Kıbrıslırumların güvensizlik duygularını olumlu bir yöntemle tatmin etmemiştir. Makul duygular ve elbette Kıbrıslıtürklerin çıkarlarına karşı olmayan duyguları.

İki toplumda da öncü güç olan Sol ile Kıbrıslırumlar ve Kıbrıslıtürkler birbirlerin endişelerini algılamak zorunda kalmaktadır. Ayrıca memleketimizi ve halkımızı birleştirecek olan iki toplumlu – iki bölgeli federasyon çözümüne ulaşmak amacıyla iki toplum birlikte mücadele etmelidir. Aynı zamanda bulunacak federal çözüm iki toplumun çıkarlarına karşı olmayan bir çözüm olması gerekmektedir. Gerçekten bağımsız ve yeniden birleşmiş Kıbrıs kurmak amacıyla, memleketimizin gerçek efendisinin Kıbrıs halkı olması için AKEL’in talepleri bütün halkımızın, yani Kıbrıslırumların ve Kıbrıslıtürklerin çıkarlarına hizmet eden taleplerdir. AKEL’in yurtsever ve demokratik talepleri yabancı askerlerle ve emperyalist bağlayışlarla olmayan bir Kıbrıs’a yöneliktir. Sonunda, bu taleplerin Kıbrıs Sol hareketinin ortak mücadelesi ile yapılması gerekmektedir.

Bu değerlendirmeler ışığında, yurdumuzu tekrar birleştirmek ve geçmişin yaralarını aşamalı bir şekilde sarmak için tek çare bağımsız, iki toplumlu – iki bölgeli federasyon çözümüdür. Federasyon çözümü yurdumuz için ortak anlayışı öngörmektedir, ayrıca böylesi bir anlayışı aşamalı olarak geliştirecektir. Böylesi bir çözüm Kıbrıs’ın yeniden birleşmesi yanında, yeni bir demokratik yapıda, ortak çıkarlarımızın yeniden tanımlanmasını sağlayacaktır. İki toplumlu – iki bölgeli federasyon çözümü, katılımcılığı sağlayacak ve bir toplumun diğeri üzerinde hegemonyasını önleyecek yegane çözümdür. Çünkü federasyon çözümü, Kıbrıs’ın geleceğiyle ilgili olarak alınacak karar ve

sorumluluklara katılımın, bütün Kıbrıs halkına yapıcı ve kolektif bir şekilde paylaşımını sağlayacaktır.

AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas’ın, Brüksel’de 26 Nisan 2006’da dediği gibi “Dikenli tellerin ülkemizin bedenini yaralanmasını bir daha yaşamamak için, yeni trajediler yaşamamak için, herkesin insan haklarına ve özgürlüklerine saygılı bir çözüm istiyoruz. Herkesin güvenliğini güvence altına alacak bir çözüm istiyoruz. Hem Kıbrıslırumların, hem Kıbrıslıtürklerin kaygılarına, beklentilerine ve vizyonlarına yanıt verecek bir çözüm istiyoruz. Halkımızı memleketinin gerçek efendisi kılacak bir çözüm istiyoruz ve böylesi bir çözüme bağlılığımızı dile getiriyoruz”.

Önümüzdeki süreç, Kıbrıs solunun mücadelesi açısından da büyük önem taşımaktadır. Kıbrıs işçi sınıfının çıkarları ortaktır. Ülkenin birleşmesi için Kıbrıslırum, Kıbrıslıtürk, Ermeni, Maronit ve Latin, Kıbrıslı emekçilerin sadece kendilerinin tayin edebilecekleri ortak çıkarları için, Kıbrıs Solu mücadeleye devam etmelidir. Mücadeleleriyle Kıbrıs’ın ortak yurdumuz olduğunu ve olmaya da devam edeceğini kanıtlanmış olan güçlerin başka hedeflere yönelmeleri Kıbrıs’ın geleceği açısından trajik bir yanılgı olur. İşte tam olarak bu nedenlerden dolayı, Kıbrıslıtürk ilerici güçlerle birlikte ortak mücadele cephesinin yaratılması için AKEL daha da yoğun bir biçimde çalışmaya devam edecektir. Emekçilerin çıkarları ortak vatanımızın geleceğiyle tamamen özdeşleşmektedir.

Maskeli Eşcinseller Yaratmak

Eşcinsellik, kişinin kendi cinsine karşı aşk, cinsellik anlamında yakınlık duyması olarak dar anlamda açıklanabilir. Aslında içerisinde o kadar çok şey barındırıyor ki bunları anlamlandıramayan nice muhafazakar kişi ve toplumlar eşcinselliğin karşısına adeta bir 'zebanî' gibi dikilmekte ve ardı arkası kesilmeyen eleştiriler yağdırmaktadırlar. Bunların başında gelenler eşcinselliğin (lezbiyen,

gay, travesti, transeksüel, biseksüel gibi) psikolojik bir hastalık olduğu ve tedavi edilmesi gerektiği bir diğeri ise topluma örnek oluşturduğu için bu derece artış görüldüğüdür. Oysa hastalık olduğu görüşü yaklaşık 22 yıl önce bilimadamları tarafından reddedilmiş ve bunun aksine bir 'tercih meselesi' olduğu görüşü ortaya atılmıştır. Hatta bu eleştiriyi yapanlar cinsel tercihini eşcinsellikten yana kullananlara karşı 'sapık, kimlik bozukluğu olan' tarzında ağır benzetmelere de gitmektedir. Tabi ki bu da

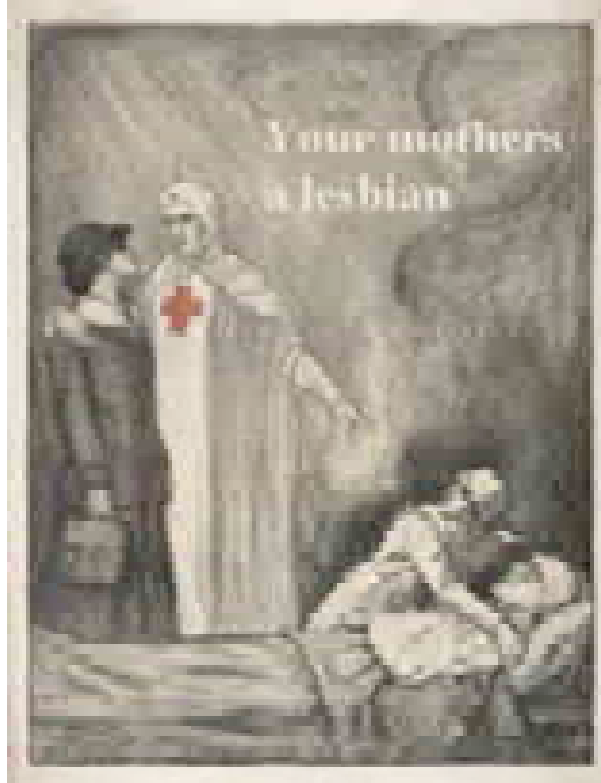
bereberinde sosyal baskı ve içsel çatışmaları getirmekte ve bu insanların 'kendini bulma' sürecini de zora sokmaktadır. Sonuç olarak ortaya eşcinsel kimlikten kurtulmaya çalışan, homofobik (homofobi; eşcinselliğe karşı önyargılı davranış biçimi sonucu ortaya çıkan eşcinsellik korkusu) bireyler çıkmaktadır. İşte bu şahıslar baskılar ve önyargılar sonucu kendi tercihlerini yaşayamamalarından dolayı ruhsal bozukluklar yaşamaktadır. Ayrıca hayatlarını eşcinsel olmayan insanlar gibi olağan seyrinde yaşayamıyorlar hatta onlara bu hayat yaşatılmıyor.

Unutmayalım ki eşcinsellik günümüzde ortaya çıkmamıştır. Tarihin sayfalarını karıştırdığımızda bugün bahsedildiği gibi özenme sonucu ortaya çıkan bir 'moda' olmadığı algılanabilir. Eskilerden örnek

verecek olursam Roma İmparatoru Neron'un kölesini azat edip onunla eşcinsel evlilik yapmış olduğunu, Sezar için 'Bütün erkeklerin kansı, bütün erkeklerin kocası' dediğini ayrıca Osmanlı'da da yer alan 'oğlancılık' mentalitesini görürüz.

Batı toplumlarında artık eşcinsellik 'kıyamet alameti' değildir; hatta evlenmeleri, cinsel ilişkiye girmeleri, evlat edinmeleri yasaklanmamıştır. Kişiler bu

tercihlerine bağlı yaptıkları eylemlerden dolayı ceza almamakta; yasal olarak birçok hakları bulunmaktadır. Bunun yanında kendi haklarını savunan sivil toplum örgütleri, dernekler kurmuşlardır ve böylece örgütlü bir çatı altında kendi haklarını aramaktadırlar. (Türkiye'de örgütlü bir eşcinsel derneği toplumdaki baskın görüşten ötürü biraraya geleceği bir dernek binası bile bulamamaktadır, her çaldıkları kapı tercihlerinden dolayı yüzlerine kapanmaktadır!)

Adamızdaki yasal düzenleme de hiç içaçıcı değildir. Öncelikle 'ırza geçmek' suçunun yasadaki tanımına baktığımızda sadece kadına karşı işlenebildiği; bunun yanında bir erkeğin ırzına geçilemeyeceğini anlıyoruz! Yani bu suç bir erkeğe işlenirse sonuç ne olur bilemem. Diğer bir hal yasalarda yer alan 'doğa kurallarına aykırı suçlar' başlığı altındaki düzenlemeye göre doğaya aykırı cinsel münasebet suç sayılıp, hakkında hapis cezası hükmedilmiştir. Tabi ki öncelikle toplum olarak kafamızın içindeki 'örümcek ağlarından' kendimizi kurtarmalıyız. İçimizdeki öteki-yabancı düşmanlığımızı silmeli, eşcinsel alt kültürüne saygılı olmalıyız. Kısacası din, dil, ırka dayalı ayrımcılığın yanında cinsel yönden oluşan yapay ayrımcılıkla da savaşmalıyız.

Beyaz Tavuk ve Kırmızı Tavuk

İki insan düşünün, 17 yaşına kadar aynı eğitim sisteminden geçip aynı kültürü soluyan ve daha sonrasında keskin çarklarla dolu bir pistte yarış önde bitirmek için uğraşan. Bunlardan ipi önde göğüsleyen yani çarkın öss dediğimiz dışından canlı çıkan Türkiye'ye, elenen Kıbrıs üniversitelerinden birine okumaya gidiyor. Tam da bu noktada ikisinin kültürlenme ve bireyleşme şekilleri birbirinden ayrılmaya başlıyor

Önce Türkiye'ye gidenden başlayalım. Ben bu yazıda referans olarak İstanbul'da okuyan birini kurgulamak istiyorum. Öncelikli amaç olarak ne kadar üniversite okumak olsa da bu insan büyük ve kozmopolit bir şehirde yaşamının da etkisiyle halk arasında "hayat üniversitesi" dediğimiz kurumdan da mezuniyet diplomasını alır. Daha da basitleştirirsek ve hatta Kıbrıs Ağzına dökersek "dört dane göz eder". Daha üniversiteye adım attığı gün dünyanın kendi adasında olduğu gibi kavranmadığı, insan yaşamının çok daha fazla etkiyle yönlendirildiği bir ortama adım atar yani bir uyanış yaşar. Çoğu zaman belli bir süre kendini koruma içgüdüsüyle kabuğuna çekilir. Bu zaman zarfında genelde çevresinin de onu zorlamasıyla

bir kültürleşme yaşar. Genelde kitap ve gazeteleri düzenli takip etmeye başlar; çünkü çevresindeki insanlar ondan daha çok şey bildiği zaman kendisini de öğrenmeye zorlanmış hisseder. Bir de ilginç olan yurtdışında okuyanlar nedense kendi ülkesinin sorunlarına daha fazla duyarlılık göstermeye başlarlar. Bunun sebebinin yakın etkiden uzak bir düşünce sistemi geliştirebilmiş olmaları olduğunu düşünmekteyim. Mesela bir partinin gençlik kollana bağlı olmadan okullarda veya sivil toplumda daha özgür siyaset yapabilirler. Ayrıca dünyanın tamamını algılayabildiği bir yerde olduğundan olayları daha geniş vizyonla değerlendirebilmektedir.

Kıbrısta ise daha farklı bir yaşam vardır. Genelde bir öğrencinin yaşamını oluşturan öğeler düşünce dışı öğelerdir. Genelde herkes araba, telefon kız veya erkek arkadaş gibi konulara fazlasıyla düşkündür. Bunlar için çok büyük bir de toplum baskısı vardır. Bu toplum baskısının oluşmasındaki temel sebep kapalı ve küçük bir ada olan Kıbrıs'ın popüler kültür öğelerinin kendisine enjekte edilmesine gerekli tepkiyi koyamamış olmasıdır. Mesela insanların müzik zevki çok fazla ayrılarak

gelişmemektedir. İnsanlar radyoda, televizyonda duyduğu müziği güzel olarak benimseyip dinlemektedir. Bu hayatın diğer alanlarında da oluşmaktadır. İnsanlar birbiriyle çok yakın temasta olduğundan örneğin marka seçimleri de ayrılmamaktadır. (herkes malum cep telefonu markasını kullanmaktadır). Uydularla daha da hayatımıza giren popüler kültür bu günlerde daha da hakim olmuştur.

Sonuç olarak şu benzetmeyi yapabiliriz: Kıbrıs'ta eğitim gören kişi tavuk üretme çiftliğinde yetişen bir civcive benzer (Beyaz Tavuk). Daha az dirençli, ihtiyaçlarını daha kolay elde eden fakat kendini kümesinin boyutu geliştirebilen büyüme aşamasındaki bir civcive. Öte yandan diğeri ise bir köy çiftliğinde ihtiyaçlarını tarladan veya bahçeden kendisi gezerek temin eden ve bu esnada zorlukları aşarak kendini daha çok geliştiren bir civcive benzer (Kırmızı Tavuk).

Not: Bu yazı genel durum göz önüne alarak yazılmıştır. İstisnalar kaideyi bozmaz, yalnız bu sebepten dolayı yazıyı üstünüze almaktan kaçınmayın.

AH KIBRISIM KIBRISIM...

Deniz Direkçi

Bir başka görünür oldu her sey gunlerdir gözüme... Kıbrıs'ı özler oldum eskisinden daha çok... Dünden daha çok... Anlayamadım... Anlamlandıramadım... Daha 1 ay oldu geleli... Ama özlem yedi bitirdi beni.... Her gün sanki Kıbrıs'taki yatağımdaymışım gibi uyanır oluyorum... Kıbrıs'taki güneş kadar güzel olmasa da bura daki güneşe doyamaz oldum.. Kıbrıs'ı hatırlattığı için...

Denizin o temiz, eşsiz kokusu burnumda tütüyor... Güneşin doğuşunu - batışını görmemi engelleyen binalar baş düşmanım oldu... Nefret eder oldum beton parçalarından... Güneşin batışını görebileceğim tek bir yer bile bulmuş değilim hala!!!! Kuşların ötüşünü duyuyorum ara sıra.. Belki gölgelerini de görürüm... Ama varlıkları belirsiz! Kıbrıs'ta yaptığım gibi; negatif düşüncelerimin rüzgarla uçup gittiği, isyan edebildiğim, haykırabildiğim, beni ileriye götüren ve bana sonsuzluğun varlığını hissettiren bir uçurum bile yok...!!! Ya da ben aramadım... Kıbrısıma ihanet etmeyeyim diye..

Kıbrıstayken başım dik yürüdüm hep ... İnsanımın gözlerine bakmak mutlu ederd beni... Bugün başım eğik yürüdüm... Bakmak istemedim kimsenin gözlerine... Anlamak istemedim karşımdakileri... Hissetmek istemedim hissettiklerini... Çünkü her bakışta, her gözde bir farklılık, bir uçurum görüyordum... Farklılığın yarattığı uçurum... Birbirini

anlamaya engel olan uçurum....

İçim kötü oldu aniden... Ama yine de başımı kaldırmadım... Eğdim daha çok...

Özlenen, hasret duyulan bir toprak parçam var ya.... O da yeter bana... Kıbrısımın varlığını hissetmem, geri döneceğimden emin olmam kadar, bu dünyada bana güven veren başka bir şey yok!!! Olmasın da, istemem...

Memleket, vatan, toprak sevgisi dedikleri bu olsagerek... Rüyalanma, kabuslanma girer oldu Kıbrıs... Babama "özledim" dedim... "Kıbrıs'ı özledim".. "1 ay önce buradaydın, neyi özledin?" dedi... Açıklayamadım... Tam bir neden yok... Parçalara bölemedim Kıbrıs'ı... KIBRIS'I özledim...

Ama mutluyum... Birçok insanda olmayanlara sahibiz ve çok şanslıyız... Denizim, güneşim, taşım, toprağım...Her şey benim...Her şey bizim... Varlığı yeter...

Ahhh Kıbrısım Kıbrısım.....

4. Avrupa Sosyal Forumu'nda Atina'da

Yunanistan'a uçakla gidenlerdenim. Kuşkusuz tren macerasını yaşamayı çok isterdim. Perşembe sabah saat 11 de ELEFTHERIOS VENIZELOS hava alanına indik ,Giorgos Koukoumas bizim için sabahın erken saatlerinde kalkıp 40 dakikalık bir metro yolculuğu sonrasında bizi karşılamıştı. Bazı arkadaşlarımızın önceden tanıdığı bazılarınımızın ilk kez tanıştığımız Koukoumas, çok fazla konuşmayan sadece gerektiğinde ve biz soru sorduğumuzda konuşan bir ilk izlenim sergilemişti. İşine yoğunlaşan bir grubun üyesi olduğu oradan belli olmuştu açıkcası. Prodefteki (Akel'in gençlik örgürü) 'nin başkanıydı kendisi. Yaklaşan seçimler iyi örgütlenmiş her siyasi partinin gençlik kollarnının da üzerinde yorucu günlerin sinyallerini verir, bu kesin, onlar da bunun sıkıntısını çekiyorlardı. Prodeftekiye vardığımızda bizden bir gece önce trenle oraya varmış arkadaşlarımızla buluştuk. Ortamda bir heyecan havası vardı. Prodefteki tam bir siyaset mabedi. Oraya vardığımızda duvarlarda asılmış devrimci resimler arasında hiç kuşkusuz ilgimizi en çok çeken büyük Usta Nazım'ın duvarlara özenle asılmış fotoğrafları ve şiirleriydi. Daha sonra Nazım Hakkındaki bilgi ve sevgilerinin en az bizlerinki kadar olduğunu fark edecekti birçoğumuz. İlgimizi çeken bir diğer konu ise prodefteki deki arkadaşların çok yoğun olmalarıydı. Herkes bir şeylerle uğraşıyorlardı. Belli ki iyi bir örgütlülük ve başarı inancı vardı mabetlerinde. Daha sonra öğrendik ki Kıbrısta gerçekleşecek parlamento seçimleri için Yunanistan'da öğrenim gören 3000 Akel 'li genci tek tek arayacaklardı. Herkesi evlere dağıttılar. Akelli arkadaşların evinde misafir olacaktık. Bizi , Hüseyin'le birlikte, tanıdığımızda çok sevdiğimiz belkide dünyanın en iyi kalpli insanlarından biri olan inanılmaz misafirperver Giougos Thoma'nın evine verdiler. 10 dakikalık bir yürüyüşten sonra Thoma'nın evine vardık, yoldan geçerken gösterdiği marketten , ne istersek

alabileceğimizi ve de onun adına yazdırabileceğimizi söyleyebilecek kadar centilmen ve misafirperverdi. Eve gittiğimizde buzdolabını gösterdi, belli ki bizim için bayağı alışveriş yapmıştı. Bir öğrencinin yeyip içebileceğinden fazlası vardı dolapta. Eşyalarımızı bıraktık, biraz sohbet ettik, tıpkı diğer Rum arkadaşlar gibi Thoma'yı da sanki kırk yıldır tanıyormuş gibiydik. Akelli arkadaşlarla aramızda daha önceki beklentilerimizi hiç yanıltmayacak inanılmaz bir sinerji vardı, bunu prodeftekiye adım atar

atmaz hissetmiştik. Aynı ülkenin aynı insanlardık, şimdilik aramızda bir tek dil farkı vardı, ki o da son 30 yılın yeni nesile armağanıydı ,ama aramızda bir tanesini az olmak üzere iki dili de konuşabilenler vardı, en azından buna gayret olduğunu görmek güzeldi, tıpkı nene ve dedelerimizin, anne ve babalarımızın zamanında olduğu gibi. Evde biraz sohbet edip eşyalarımızı aldıktan sonra sonra evden çıktık, prodeftekide tekrardan buluşuldu ve Sosyal Forma doğru yol aldık.

Avrupa Sosyal Formu Atina'nın batısında kullanılmayan 10 bin metrakare genişliğindeki eski bir havaalanı üzerinde gerçekleştiriliyordu. Kimler yoktu ki? Sayısı bir hayli fazla katılımcı, Köylüsü, genci, profesörü Herkes oradaydı.. Girişte kendi konferanslarıyla ilgili bildiri dağıtan gençler , bayraklarla ve giydikleri üzerlerinde emperyalizm karşıtı simgeler ve yazılar bulunan tişörtlerle gösteriler yapıp seslerini duyurmaya çalışan anti-emperyalistler vede kapıda yazan " Başka Bir Dünya Mümkün,

Başka bir Avrupa Mümkün" pankartı daha alana girmeden bizleri karşıladı. Yapılan konferansların içeriğide bir hayli genişti, neler yoktu ki;

- Genetik İlaçlar
- AB'nin tanım politikaları
- Devletsiz ulusların özyönetim hakkı ve ulusal azınlıkların insan hakları
- Köktendinciliğin ve emperyalizmin kilometre taşları arasında işçi sınıfı hareketi,
- Bir politik kimlik olarak lezbiyen kimliği
- İnsan kaçakçılığı ve derin köle

ticaretinin yüzü,

- Yunanistan ve Türkiye'de vicdani ret,
- Kadınlar ve Bolkenstein yönergesi, sosyal devletin altının kazınması, kadınların hakları ve cinsiyet eşitsizliği,
- Dünya genelinde nükleer felaketler ve unutulmuş insanlar. "Başka bir enerji",
- Küresel su krizleri, Su özelleştirmelerinin fakirler üzerine etkileri ve var olan alternatifler,
- Cinsel İfade özgürlüğü
- 21.yüzyıl sosyalizmi

Sosyal Formlar önemlidir. Dünya'nın farklı kültürlerinden sosyal demokratlar veya diğer bir deyişle, sağduyu sahibi insanlar bir araya gelip dünya meselelerini konuşurlar, çözüm yolları ararlar ve de birlik mücadele dayanışma mesajı verirler. Bizler de bu sebeple oradaydık. Kıbrıslı gençlik olarak kendi meselemizde söz sahibi olması gerekenin sadece Kıbrıslılar olduğunu , Kıbrıs sorununu Kıbrıslıların çözmesi gerektiğini diğer kültürlerle dile getirmek yanı sıra, Amerika'nın Irak'tan çekilmesi, İran'ın Irak olmaması, emperyalizm ve neoliberalizm akımlarının sonucu olan ırkçılığa karşı İnsanoğlu'nun sesine bir nebze ses katabilmek için oradaydık . Kıbrıslı gençlik her zaman dünya meselelerine sağduyulu, tepkisini ortaya demokratik söylemlerle, şiddete başvurmadan gösterebilen ender gençliklerden biridir, bu nedenle temsil ettiğimiz kitlenin saygınlığını da farkındaydık

Şunu belirtmek gerekir ki Türkiye'den hatırı sayılır katılımcı kitlesi vardı. Bu günlerde Türkiye'de şiddet olaylarını düşününce insanın yüreğine su serpen ve Türkiye'nin sağduyu sahibi insanların da ülkesi olduğunun en güzel kanıtı olan, bizleri de sevindiren güzel bir Türkiye havası hakimdi Atina'da . TMMOB'un internet sayfasından ulaştığım Türkiye Sosyal Formu adına Avrupa Sosyal Formu'na katılanlar örgütler şunlardı ;

Türk Mimar ve Mühendisler Odaları Birliği (TMMOB), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu (HAK-İŞ), Küresel Barış ve Adalet Komisyonu (Küresel BAK), Sosyal Demokrasi Vakfı (SODEV), Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP), Devrimci Sosyalist İşçi Partisi (DSİP), Demokratik Toplum Partisi (DTP) ve Ezilenlerin Sosyalist Platformu (ESP). Ayrıca Türkiye'den çok sayıda üniversite öğrencisi de foruma katıldı.

Kuşkusuz günde 130'u bulan konferansların hepsine girmek pek mümkün değildi. Katılımcıların ise şikayet ettikleri bazı konular vardı ki bunların başında çevirilerde yaşanan sıkıntılar geliyordu ancak her şeye rağmen atmosfer büyüleyiciydi. Kullanılmayan eski havaalanı gerçekten çok önemli bir olaya hizmet ediyordu Avrupa'nın her yerinden gelen katılımcılar, sanatçıların yaptıkları eserlerle de hem büyülendiler hem düşündüler.

Sosyal Form'un son günü büyük yürüyüşe katıldık. Yürüyüşe Prodeftiki ve KGP olarak birlikte katıldık. Birlikte Rumca ve Türkçe şarkılar söyledik barış nağmaları attık, yurttan ve cihanda sulh için. ÖDP ve TMMOB'un arkasında yürüyorduk. Onların bile bizim istek ve heyecanımızdan duygulu anlar yaşadıklarını hissetmiştik, arkalarına dönüyorlar bizim söylediklerimiz destek oluyorlardı. 100 bin kişinin katıldığı, evrensel bir barış ve mutluluk şöleni olan yürüyüşü, ne yazık ki Yunanistan medyası da aynı Türkiye medyasında olduğu gibi 100 bin kişiyi değil küçük bir anarşist grubun Amerikan ve İngiliz elçiliklerine saldırılarını ön plana çıkararak vermişti, oysa ön planda olan 100 bin insanın kalkıp Atinaya, dünya barışına katkı koymasına için, söylenecek bir sözü bulunduğu için gelmesiydi. Zaten Kıbrıs sorununun her ülkede bilhassa Türkiye ve Yunanistan'da iyi bilinmemesinin, insanların dünya meseleleri yerine, üç beş zengin hayatlarını merak etmesinin sebebi de medyanın bu nahoş tavrı değil midir?

Sosyal Forum vesilesiyle Atina'yı görme fırsatı da bulduk. Atina çok güzel bir şehir, herhalde herkesin dikkatini ilk çeken Yunanlıların tarihi eserlerine verdikleri önem olmuştur. Şehrin her yanı tarihi eserlerle adeta süslenmiş, büyüleyici antik Yunan portresini her yerde karşımıza çıkarttı. Atina'da neredeyse her mahalleye olan metro hatlarında bile kazı esnasında bulunan eserler sergilenmiş yani şehrin altında seyahat ederken bile içinize müzeleri dolaşmış gibi bir huzur dolması yaşanmıştır. Hemen şunu da belirtelim metro girişlerinde ,bilet almadan metroya binmenizi engelleyebilecek hiçbir fiziki engel yok. Sadece

metrolarda arada bir kontrol memurları dolaştığı söyleniyor, söyleniyor çünkü 5 gün boyunca günde ortalama 6 kez metroya bindik ve hiçbir memurla karşılaşmadık. Ancak şu da bir gerçek ki Rum arkadaşlarımızdan hiçbiri bilet almadan metroya binmediler. Belli ki halkın karşı var olan güven ve saygı yanı sıra, halkın da politikacılarına karşı mevcut olan güveni ve vergi verip hizmet alma beklentileri karşılanmış, onların ülkesinde. Temsil ettiğimiz kitlenin saygınlığını da farkındaydık demiştim, maddi zorlukları göze alarak Atina'ya giden KGPl arkadaşlardan hiç kimse bilet almamazlık yapmadı.

Atina eski bir şehir olduğundan çoğu yapılar eski belki ama çarpık yapılaşmanın olmadığı kentleşme anlayışının yıllar önce geliştiği çok belli oluyor. Binalar da eski olmalarına rağmen, her birinde kesintisiz geniş ve ferah balkonlar var, evlerdeki odaların hepsi güneşle de bariyerli.

Prodeftiki, Ambelokipi semtinde bulunuyordu. Rum arkadaşların çoğu prodeftikiye çok yakın evler kiralamışlardı. Belli ki prodeftiki merkez olarak seçilmişti, ve kıstas da Prodeftiki'ye gidiş gelişin kolaylığıydı. Kaldığımız süre boyunca Akelli arkadaşlar yoğunluklarına rağmen bizleri hiç yalnız bırakmadılar, boş zamanlarımızda Atina'yı gezdirmek yanı sıra, bizler için kebab ve içki partileri de

düzenlediler. Şunu da belirtelim bizleri götürdükleri hiçbir yerde zorla bize hesabı ödetmediler. Kısacası hem eğlendik hem kaynaştık. Felsefesi birlik, mücadele ve dayanışma olan dünyanın en güzel sporlarından futbolun zevkini de aynı takımlarda dostca mücadele ederek yaşadık. Bol bol sohbet ettik, politika, spor, Kıbrıs....ve yeniden gördük ki 30 yıllık sınır yeni yetişen nesli de farklılaştırmayı başaramamış...Yeniden Kıbrıs kültürünü 5 güne sığdırıp birlikte kardeşçe yaşadık.

5 gün tek halk, tek ülke, tek vatani yaşadık. 5 gün boyunca birlikte yedik, birlikte içtik birlikte eğlendik, 5 gün olsun özlem duyduğumuz, anne ve babalarımızın, nene ve dedelerimizin yaşamlarını bizler de yaşadık. Ne güzel yaşamışlar!!!

Pazar günü Ambelokipi'nin o işlek caddesinde KIBES' Lİ abi ve ablanımızla buluşacağımız, Akel'li arkadaşlarımızın bizler için ayarladıkları otobüsü beklerken, 4 ,5 yaşlarında dünyalar tatlısı oğlula oynadığımızı gören genç kadın, bizimle birkaç kelime edince Türk olduğumuzu öğrendi. Ailesinin yıllar önce İmroz'da Türklerle beraber yaşadığını daha sonra oradan ayrıldıklarını söyledi. Sanki eski günlere gitmiş gibi heyecanlıydı. Aradan bir dakika ya geçti ya geçmedi, Yaşlı bir kadın önünde durduğumuz apartmanın kapısından beliriverdi. Genç kadının annesiydi. Genç kadın ona bizim Türk olduğumuzu söyledi. Yaşlı kadın heyecanlandı. Hoş bir gülümsemeye bize Türkçe konuşmaya başladı. Nereli olduğumuzu sordu. O ana kadar her anı kamerayla ölümsüzleştirmeye çalışan bizler kadının duygu seline kapılmış gibi onu dinlemekten kendimizi alıkoyamadık. Elimize kamerayı almak aklımıza bile gelmemişti. Yaşlı kadın yıllar önce İmroz'dan göçtüğünü, Türk arkadaşlarını ve oradaki yaşantısını hiçbir zaman unutamadığını anlatırken gözlerinden damlalar akmaya başlamıştı. Hiç de fena olmayan Türkçesiyle yıllar öncesine dönerek; "Biz Yunanlılar ve Türkler kardeşiz, İmrozda birlikte kardeşçe yaşıyorduk, politikacılar daha sonra bizim evlerimizi aldılar, iki evimiz vardı ikisini de aldılar, bizi yaşadığımız topraklardan kovdular! Politikacılar yaptı bunu, hep politikacılar...Türk kardeşlerimizle huzur içinde yaşıyorduk...Türk kardeşlerimi çok özledim, Türklerin hiçbirine kırgın değilim, ben Türkleri seviyorum, biliyorum hep politikacılar...." Yaşlı kadın çok kısa bir süre içerisinde beklide ayatlarımızın sonuna kadar unutamayacağımız bir anıyı hafızalarımıza kazıdı, hemde teknolojiyi kullanmadan. Gözlerinden süzülen yaşlarla bize "Türkleri çok seviyorum.." dedi o yaşlı elleriyle bizi selamladı ve oradan uzaklaştı....

Otobüsümüz gelmişti, bizim Thoma (Hüseyinle ona bizim yorgos diyorduk) bizlere eşlik edip rehberlik yapacaktı. Bunun için sabahları saat 06:00 dan 11:00 e kadar çalıştığı büfenin patronundan izin almıştı. KIBES'li abi ve ablanımızla buluşup deniz kenarında kısabir gezinti yaptıktan sonra otobüsümüze yeniden binip, şirin bir balık lokantasına gittik.

KIBES'Lİ abi ve ablalarımızın arkadaşı Dr. Koulis'in bizi oraya götürdüğünü öğrendik. Dr Koulis'in samimiyeti bizleri onurlandırdı. KIBES üyesi ağabeylerimizle yıllar öncesine varan bir dostluklarının olduğu belliydi Bizlerle birlikte olmasından duyduğu mutluluk her halinden belliydi. İçtiğimiz içkinin yediğimiz binbir çeşit deniz ürününün haddi hesabı yok dersem, görgüzlüğümünden değil memnuniyetimden bana kızmayın. Verdiğimiz 10ar avroların üzerini abi ve ablalarımız tamamlayacaktı ancak bunu karşılayacaklarını onlara daha fazla verebileceğimizi söylemeyi düşünmeye başlamıştık. Çalgıcıların canlı performanslarıyla hep birlikte şarkılar söyledik. Dr Koulis KIBES üyesi abi ablalarımızla oturduğu masadan biz gençlere kadehini kaldırmıyor, bizlere birlikte olmaktan duyduğu mutluluğu her fırsatta gösteriyordu. Çok eğlenceli saatlerden sonra artık gitme vakti gelmişti, otobüs uçakla geri dönecek arkadaşları, ki ben bir gün daha kalıyordum trenle dönecek arkadaşlardan birkaç saat sonra bende uçakla dönecektim, hava alanına bırakacaktı. Otobüse Dr Koulis de bindi, otobüs hareket etti, eline aldığı mikrofonla bize bir şeyler söylemeye başlamıştı. Bize ziyaretimizden dolayı çok mutlu olduğunu söylerken gözleri doldu, biz gençlerin Kıbrıs sorununu çözebileceğine olan samimiyetini belirtirken hepimiz çok duygulandık ve otobüste bir alkış koptu. Bizi duygulandıran kuşkusuz ki Dr Koulis'in çözüme olan samimi arzusu. Dr Koulis bize el sallayarak otobüsten inmişti. Sarper abi paramızı iade etmek için yanımıza geldiğinde Dr Koulisin hesabı kapattığını bize bir kuruş ödetmediğini öğrendik, bizde o parayı derneğimize bağışladık....

Sahil şeridinden hava alanına yönelen otobüsümüzde çok atınadaki son dakikalarımızı da çok eğlenerek geçirdik. Arkadaşlarımızı, abi ve ablalarımızı bıraktıktan sonra, otobüs bizi proodeftikiye bıraktı. Atina'da bir gün daha kalanlardanım . Akşam Akelli arkadaşlarla sakin bir yere gittik, oturduk sohbet ettik, ertesi gün öğlen 12de trenle gidecek arkadaşları uğurladıktan sonra kısa bir Atina turuna çıktım. İlk aklıma Akropolis geldi. Eski Atina'nın kurulu

olduğu be antik şehri ziyaret ettim. İyi ki gitmişim. Atina'ya gelen herkes Akropolis'i görmeden bu şehirden ayrılmamalı. Akropolis'in hemen altındaki Sintagma meydanında da biraz dolaştıktan sonra proodeftikiye geldim. Çalışmalar gittikçe yoğunlaşarak sürüyordu. 1-2 saat daha onlarla olmanın keyfini yaşadım ve Thoma beni tüm ısrarlarıma rağmen metroya kadar bıraktı. Oradan kaçarken çok duygulu anlar yaşadığımı söyleyebilirim. Aynı ülkenin bölünmüş iki yansında yaşayan insanlardık, hiçbir farkımız olmamasına rağmen aramızda sınırlar vardı. Beklide onlarla başka şekilde tanışabilirdik,

tarih Kıbrıslıları daha güzel bugünlere ulaştırırdı. Ancak hiçbir zaman bizlere gösterdikleri misavirperverlikleri, yakınlığı ve birlikte yaptığımız alemleri hiçbir zaman unutmayacağız.

Daha ilk gün bizlere evlerinin yedek birer anahtarlarını vermelerini hiç unutmam. 40 yıldır tanışıyormuş gibi yakınlığımız, şakalaşmamız, politik konularda birbirlerimizin kaygılarını anlayabilmemiz ve çözüm önerilerinde birleşebilme gücümüz....her şey harikaydı.. Bizler 5 günde kimilerinin 30 senede başaramadıklarını başardık!!!!